

DECYZJA

w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, ust. 9, art. 81, art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029), art. 104, art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Centralnej Grupy Energetycznej S.A. złożonego za pośrednictwem Pana xxxxxx xxxxxx, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie w gminie Pakość, na terenie Żwirowni Wojdał, elektrowni fotowoltaicznej o mocy do 80 MW składającej się z pływających na powierzchni wody paneli fotowoltaicznych wraz z infrastrukturą towarzyszącą w tym przyłączami energetycznymi, stacjami transformatorowymi, rozdzielnicami SN/SN i stacją GPO oraz liniami WN oraz po przeprowadzeniu w ramach przedmiotowego postępowania oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w związku z decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy z dnia 30 czerwca 2021 r. sygn.: SKO-4220/19/21, uchylającą w całości decyzję Burmistrza Pakości z dnia 6 kwietnia 2021 r., znak: KIO.6220.16.2019.PG,

orzekam:

odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn. „Budowa w gminie Pakość, na terenie Żwirowni Wojdał, elektrowni fotowoltaicznej o mocy do 80 MW składającej się z pływających na powierzchni wody paneli fotowoltaicznych wraz z infrastrukturą towarzyszącą w tym przyłączami energetycznymi, stacjami transformatorowymi, rozdzielnicami SN/SN i stacją GPO oraz liniami WN”.

UZASADNIENIE

W dniu 30 października 2019 r. (data wpływu: 31 października 2019 r.), Wnioskodawca – Centralna Grupa Energetyczna S.A. za pośrednictwem Pana xxxxxx xxxxxx, wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie w gminie Pakość, na terenie Żwirowni Wojdał, elektrowni fotowoltaicznej o mocy do 80 MW składającej się z pływających na powierzchni wody paneli fotowoltaicznych wraz z infrastrukturą towarzyszącą w tym przyłączami energetycznymi, stacjami transformatorowymi, rozdzielnicami SN/SN i stacją GPO oraz liniami WN. Przedsięwzięcie zaplanowano do zrealizowania na działkach wymienionych poniżej:

- dz. o nr ewid. 7/11, 8/7, 8/9, 8/5, 38/4, 8/1, 38/1, 40/2, 15/1, 15/2, 39, 17, 19, 22, 21/1, 25/1, 25/2, 26/2, 40/5, 4/4, 26/1, 40/3, 42/11, 37, 42/19, 42/2, 42/3, 42/8, 42/1, ob. Wojdał, gm. Pakość – lokalizacja paneli fotowoltaicznych;
- dz. o nr ewid. 42/19, 42/3, 42/2, 42/21, 42/8, ob. Wojdał, gm. Pakość – lokalizacja rozdzielnic SN/SN;
- dz. o nr ewid. 36, 37/2, ob. Ludkowo, gm. Pakość – lokalizacja stacji GPO;
- dz. o nr ewid. 42/21, 42/20, 42/17, 123, ob. Wojdał, gm. Pakość, 160/2, 43/2, ob. Mielno, gm. Pakość, 12/2, 38, 36, ob. Ludkowo, gm. Pakość – proponowana trasa przyłącza, w tym linii pomiędzy elektrownią, a GPO oraz podziemnej linii kablowej WN.

Dla terenu planowanej lokalizacji paneli fotowoltaicznych brak aktualnie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Najbliższy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV przebiega przez dz. o nr ewid. 36, obr. Ludkowo, gm. Pakość, na której zaplanowana została stacja GPO oraz dz. o nr ewid. 38, na której zaplanowano utworzenie linii pomiędzy elektrownią, a GPO.

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 54 lit b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczono do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, tj. „zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a)”, ponieważ przewidziana powierzchnia zajęta pod elektrownię wraz z infrastrukturą towarzyszącą wynosiła do 62 ha.

Zgodnie z art. 71, 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwaną dalej uouioś), dla planowanej inwestycji zachodził obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przed wydaniem której może być wymagane sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko.

Złożona przez Wnioskodawcę dokumentacja spełniała wymogi określone w uouioś. W związku z powyższym, działając na podstawie art. 61 § 4 oraz art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (zwanego dalej Kpa), Burmistrz Pakości pismem z dnia 13 listopada 2019 r. zawiadomił strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego, informując jednocześnie o przysługującym prawie do zapoznania się z dokumentacją w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze zapisy art. 64 ust. 1 uouioś, tut. Urząd wystąpił pismem z dnia 13 listopada 2019 r., znak: KIO.6220.16.2019.PG do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Bydgoszczy oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Inowrocławiu z wnioskiem o wyrażenie opinii, czy dla przedmiotowego przedsięwzięcia istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 29 listopada 2019r. (data wpływu: 2 grudnia 2019 r.) znak: BD.RZŚ.435.599.2019.KZ, a także Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy pismem z dnia 17 grudnia 2019 r. (data wpływu) znak: WOO.4220.852.2019.HN.2, wyrazili opinie o konieczności sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w których został wskazany zakres raportu oddziaływania na środowisko. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Inowrocławiu pismem z dnia 22 listopada 2019 r. znak: N.NZ-07-48-1/19 przekazał wniosek Burmistrza Pakości o wydanie opinii Państwowemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Sanitarnemu w Bydgoszczy, który pismem z dnia 4 grudnia 2019 r. (data wpływu: 9 grudnia 2019 r.), znak: NNZ.9022.1.586.2019 wyraził opinię, że dla niniejszego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Po przeanalizowaniu załączonych do wniosku dokumentów i zasięgnięciu opinii ww. organów, w dniu 3 stycznia 2020 r. Burmistrz Pakości wydał postanowienie znak: KIO.6220.16.2019.PG, stwierdzające potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia. Następnie zgodnie z art. 63 ust. 5 uouioś, dnia 3 lutego 2020 r., zostało wydane postanowienie znak: KIO.6220.16.2019.PG, ws. zawieszenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, do czasu przedłożenia przez Wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Dnia 21 sierpnia 2020 r. Wnioskodawca przedłożył w tut. Urzędzie „Raport oddziaływania na środowisko dla inwestycji pod nazwą: budowa w gminie Pakość, na terenie Żwirowni Wojdał, elektrowni fotowoltaicznej o mocy do 80 MW składającej się z pływających na powierzchni wody paneli fotowoltaicznych wraz z infrastrukturą towarzyszącą w tym przyłączami energetycznymi, stacjami transformatorowymi, rozdzielnicami SN/SN i stacją GPO oraz liniami WN”, sporządzony przez Pana xxxxx xxxx. W związku z powyższym Burmistrz Pakości wydał postanowienie z dnia 10 września 2020 r., znak: KIO.6220.16.2019.PG podejmujące zawieszone postępowanie.

Przed wydaniem decyzji przeprowadzono postępowanie z udziałem społeczeństwa, któremu zapewniono możliwość wnoszenia wniosków i uwag w przedmiotowej sprawie. Powyższe zostało ogłoszone obwieszczeniem z dnia 11 września 2020 r. znak: KIO.6220.16.2019.PG. Stosowne obwieszczenia zostały zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Pakość, na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Pakości, a także w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Barcin, Urzędu Miejskiego w Barcinie oraz na tablicy ogłoszeń w pobliżu planowanej inwestycji. W wyznaczonym terminie nie zgłoszono żadnych uwag i wniosków.

Działając na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1 i 4 uouioś, pismem z dnia 11 września 2020 r. zwrócono się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Bydgoszczy, z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy tut. Organ nie wystąpił do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Bydgoszczy z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia, gdyż organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Pismem z dnia 29 września 2020 r. (data wpływu: 5 października 2020 r.) Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Bydgoszczy przekazał wniosek Burmistrza Pakości w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia Dyrektorowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu.

Pismem z dnia 14 października 2020 r. (data wpływu), znak: WOO.4221.153.2020.HN Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy wezwał do przekazania wyjaśnień informacji zawartych w raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu pismem z dnia 7 grudnia 2020 r. (data wpływu: 10.12.2020 r.), znak: BD.ZZŚ.1.4360.19.2020.DG, również wezwał do przekazania wyjaśnień dotyczących przedłożonego raportu oddziaływania na środowisko, które zostało przesłane Wnioskodawcy pismem z dnia 14 grudnia 2020 r., znak: KIO.6220.16.2019.PG. Pismami z dnia 16 listopada 2020 r. (data wpływu: 18.11.2020 r.) oraz 7 grudnia 2020 r. (data wpływu: 24 grudnia 2020 r.) Wnioskodawca złożył wymagane wyjaśnienia.

Po dokonaniu przez Wnioskodawcę stosownych uzupełnień treści raportu, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy wydał w dniu 22 grudnia 2020 r. (data wpływu) postanowienie znak: WOO.4241.153.2020.HN.3, odmawiające uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. Natomiast Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 2 lutego 2021 r. (data wpływu: 5 lutego 2021 r.) uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia wskazując jednocześnie warunki jego realizacji.

Obwieszczeniem z dnia 11 lutego 2021 r., znak: KIO.6220.16.2019.PG strony postępowania zostały poinformowane o zebraniu materiału dowodowego. W wyznaczonym terminie nie zgłoszono żadnych uwag i wniosków.

Organ rozpatrzył sprawę w oparciu o ówczasie zgromadzone materiały oraz uzyskane opinie i uzgodnienia. Przed wydaniem decyzji wzięto pod uwagę kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 uouioś, przeanalizowano rodzaj i charakterystykę planowanego przedsięwzięcia, jego usytuowanie z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska oraz rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania. Z uwagi na odmowę uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia wydaną przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy tut. Organ nie uwzględnił w decyzji odmownej uzgodnienia przedstawionego przez Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu. W oparciu o postanowienie odmawiające uzgodnienia oraz art. 81 ust 2 i 3 uouioś, decyzją z dnia 6 kwietnia 2021 r., znak: KIO.6220.16.2019.PG Burmistrz Pakości odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanej inwestycji. Wyniki analizy uwarunkowań oraz argumentów przedstawionych w postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy przedstawiono poniżej.

Zgodnie z zapisami sporządzonego raportu oddziaływania na środowisko, planowana inwestycja polegałaby na budowie pływającej farmy fotowoltaicznej o mocy do 80 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach o nr ewid. 7/11, 8/7, 8/9, 8/5, 38/4, 8/1, 38/1, 40/2, 15/1, 15/2, 39, 17, 19, 22, 21/2, 21/1, 25/1, 25/2, 26/2, 40/5, 40/4, 26/1, 40/3, 42/11, 37, 42/19, 42/2, 42/3, 42/8, 42/1, 42/19, 42/3, 42/2, 42/21, 42/8, 42/20, 42/17, 123 obręb Wojdał, o nr. ewid. 160/2, 43/2, 12/2 obręb Mielno oraz o nr. ewid. 36, 37/2, 38 obręb Ludkowo, gmina Pakość, powiat inowrocławski. Teren inwestycji objąłby w szczególności zawadziony zbiornik powstały po wydobyciu kruszywa, na którym posadowione zostaną pływające panele fotowoltaiczne, a także tereny przylegające, na których zostaną posadowione m.in. rozdzielnice SN/SN, stacja GPO i podziemna linia kablowa WN.

W ramach ww. inwestycji planowano zrealizowanie następujących obiektów wraz z infrastrukturą towarzyszącą:

- panele fotowoltaiczne posadowione na pływakach zakotwiczonych do brzegu lub dna za pośrednictwem lin stalowych, z pomostami technologicznymi opartymi na konstrukcji pływającej,
- układ energetyczny,
- przyłącza energetyczne,
- kontenerowe stacje transformatorowe/rozdzielnice SN/SN,
- stacja GPO SN/WN,
- ogrodzenie w części lądowej,
- pozostałe elementy infrastruktury niezbędne do funkcjonowania przedsięwzięcia.

Najbliższa zabudowa chroniona akustycznie zlokalizowana jest w odległości ok. 350,0 m na północny zachód od granicy terenu objętego zamierzeniem, stanowiąca zabudowę zagrodową (na działce nr 43/1), mieszkalną jednorodziną (na działce nr 43/4) oraz mieszkaniowo-usługową (na działce nr 97). W odległości około 60 metrów od terenu objętego inwestycją zlokalizowane są budynki, które nie są wykorzystywane do celów mieszkalnych, a jedynie na potrzeby kopalni żwiru.

W bezpośrednim sąsiedztwie zamierzenia znajdują się inne sztuczne zbiorniki wodne, a także jezioro Mielno, rzeka Noteć, tereny podmokłe, tereny zadrzewione, pola uprawne, nieużytki. Teren zajęty pod inwestycję leży na zachodniej terasie pradoliny rzeki Noteci, która przepływa przez oddalone od niej o ok. 15 – 50 m jezioro Mielno. Wypływając z jeziora Noteć skręca ostro pod kątem 90° na zachód i łączy się z kanałem Smyrnia i innymi mniejszymi ciekami. W raporcie oddziaływania na środowisko wskazano, że w ramach przedsięwzięcia nie przewiduje się przekształcania koryt cieków czy zbiorników wodnych, nie będzie zmieniany przepływ cieków, jak również zmieniana jakość wód powierzchniowych.

Teren planowanej inwestycji zlokalizowany jest w dorzeczu Odry, dla którego opracowano „plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967), w regionie wodnym Noteci, w zlewni rzeki Noteć i położona jest na obszarze jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) oznaczonej kodem: PLRW600025188339 – „Noteć od Małej Noteci do jeziora Wolickiego”. Stan tej silnie zmienionej części wód (SZCW) oceniono jako zły, celem środowiskowym dla przedmiotowej JCWP jest dobry potencjał ekologiczny; możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieków istotnego – Noteć w obrębie JCWP oraz dobry stan chemiczny. JCWP jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, JCWP nie jest monitorowana.

Planowane przedsięwzięcie położone jest w Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 43 (kod PLGW600043), o aktualnie słabym stanie ilościowym i słabym stanie chemicznym. Celem środowiskowym dla ww. JCWPd jest dobry stan chemiczny; mniej rygorystyczny cel dla parametru Cl (ochrona stanu przed dalszym pogorszeniem) oraz mniej rygorystyczny cel: ochrona stanu ilościowego przed dalszym

pogorszeniem; odstępstwo – ustalenie celów mniej rygorystycznych – brak możliwości technicznych (2021 r.). Ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożone, JCWPd jest monitorowana. Przedmiotowa JCWPd jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia zakładanych celów środowiskowych, zlewnia jest monitorowana.

Teren planowanej inwestycji znajduje się poza obszarami głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP). Lokalizację posadowienia paneli fotowoltaicznych w całości obejmuje obszar szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Inwestycja polega na budowie elektrowni opartej na pływakach pływających po powierzchni wody. Zdaniem autora raportu oddziaływania na środowisko kwestie zagrożenia powodzią nie mają w tym przypadku znaczenia. Elementy naziemne (stacje transformatorowe, rozdzielnice SN) zostaną zlokalizowane w wąskim pasie wolnym od zagrożenia powodzią, w związku z tym nie należy obawiać się ryzyka ewentualnej powodzi i w konsekwencji zniszczenia elementów inwestycji. Realizacja w formie pływającej, jak również w części poza obszarem zagrożonym powodzią, powoduje, że inwestycja nie wpłynie na przemieszczanie się wód powodziowych, w związku z czym pozostanie bez wpływu na skutki powodzi dla terenów okolicznych.

Najbliższy zlokalizowany punkt poboru znajduje się po drugiej stronie drogi lokalnej – w odległości około 100 metrów od obszaru objętego inwestycją, która zgodnie z zapisami zawartymi w raporcie gwarantuje brak wpływu na jakość wód w punkcie poboru.

Na etapie koncepcji analizowano różne warianty rozwiązań technologicznych. Oprócz wariantu proponowanego, czyli budowy elektrowni fotowoltaicznej o łącznej mocy do 80 MW na powierzchni do około 62 ha, Inwestor rozważał wariant alternatywny dla mniejszej mocy elektrowni fotowoltaicznej tj. 5 MW, zainstalowanej na powierzchni około 10 ha. Wariant alternatywny rozpatrywany był w przypadku ograniczenia mocy przyłączeniowej, bądź niewystarczającego finansowania. Zdaniem autora raportu najkorzystniejszym wariantem do realizacji był wariant proponowany. Budowa elektrowni o mniejszej mocy, wiązałaby się wprawdzie z zajęciem mniejszej powierzchni, zarówno na tafli wodnej jak i pod stacje transformatorowe, ale przy założeniu wprowadzenia zbliżonych oddziaływań krajobrazowych, dawałaby w efekcie mniejszy efekt ekologiczny w postaci ograniczenia ilości emitowanych szkodliwych gazów i pyłów w systemie elektroenergetycznym.

W raporcie oddziaływania na środowisko odniesiono się również do realizacji założeń wynikających z decyzji w sprawie rekultywacji terenu powyrobiskowego. W decyzji Starosty Inowrocławskiego z dnia 31 marca 2015r. (znak OSR.6122.4.2015) ustalono rolno-wodny kierunek rekultywacji. Jednocześnie postanowieniem z dnia 14 stycznia 2016r. (znak GDA.526.157.2015.MG L.dz.1505/01/2016/MG) Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku zaopiniował pozytywnie a Starosta Inowrocławski decyzją z dnia 16 lutego 2016 r. (znak GN.II.6122.1.9.2015) uznał rekultywację za zakończoną. W ocenie autora raportu, w związku z faktem, że po realizacji planowanej elektrowni fotowoltaicznej nie nastąpi likwidacja zbiornika wodnego należy stwierdzić, że zapisy dotychczasowych decyzji zostaną zachowane.

Z zapisów przedłożonej dokumentacji wynika, że planowane przedsięwzięcie nie byłoby źródłem ponadnormatywnego hałasu, a oddziaływania w zakresie pola elektromagnetycznego nie mają istotnego znaczenia w kontekście odległości od zabudowy i możliwości lokalizacji (wynikającej z rozporządzenia Ministra Infrastruktury) najbardziej istotnego w tym kontekście elementu – stacji transformatorowej już w odległości 2,8 metra.

Zgodnie ze stwierdzeniem autora raportu oddziaływania na środowisko, przy zachowaniu opisanych w nim założeń, planowana instalacja nie miałaby w sposób uciążliwy, a nawet zauważalny oddziaływać na otoczenie. Jedynym oddziaływaniem, które byłoby zauważalne dla blisko przebywających mieszkańców, byłoby oddziaływanie krajobrazowe. Jednakże w tym wypadku nie można mówić o jego szkodliwości zwłaszcza, że inwestycja zlokalizowana byłaby w niecce pokopalnianego zbiornika wodnego z dala od zabudowy.

Ochrona środowiska gruntowo – wodnego miałaby zostać zapewniona m.in. poprzez ustawienie przenośnych toalet ze zbiornikami bezodpływowymi, które byłyby opróżniane przez specjalistyczne firmy posiadające odpowiednie zezwolenia. Każde stanowisko transformatorowe posiadałoby szczelną misę olejową o pojemności ponad 100% oleju, a odprowadzenie ścieków deszczowych realizowane byłoby poprzez separator substancji ropopochodnych. Zamknięty system kanalizacji deszczowej miałby odbierać wody opadowe ze szczelnych wanień transformatorów. Wody opadowe z terenu projektowanej stacji SN/WN miałyby swobodnie infiltrować do gruntu. Wody opadowe i roztopowe z utwardzonego terenu przeznaczonego pod potrzeby parkingowe pojazdów serwisu stacji miałyby przepływać przez separator substancji ropopochodnych. Inwestor planował mycie paneli w oparciu o dotychczas stosowane metody tj. zastosowanie technologii bezwodnej opartej na szczotkach ewentualnie z zastosowaniem czystej wody zdemineralizowanej lub z dodatkiem łagodnego myjącego środka biodegradowalnego.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie oddziaływania na środowisko, etap realizacji instalacji miałby się wiązać z wykorzystaniem elementów paneli i konstrukcji montażowych spakowanych na potrzeby transportu, w związku z czym byłyby generowane głównie odpady opakowaniowe, które mogły być zagospodarowywane na bieżąco i przekazywane do punktów odbioru odpadów selektywnych. Nie byłyby potrzeby ich składowania na terenie objętym inwestycją. Etap eksploatacji elektrowni fotowoltaicznej mogłoby powodować powstawanie niewielkich ilości odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych, związanych z serwisowaniem urządzeń, głównie zużytych urządzeń, kabli i materiałów izolacyjnych, które byłyby transportowane na składowiska odpadów, bądź niezwłocznie przeznaczone do ponownego przetworzenia, przez firmy serwisujące elektrownię zgodnie z obowiązującymi przepisami. Etap likwidacji przedsięwzięcia miał być źródłem dużej tonażowo ilości odpadów. Na tym etapie powstawać miały głównie odpady z grupy 16 oraz 17. Największą ilość powstałych odpadów mogły stanowić zużyte elementy paneli oraz elementy metalowe konstrukcji nośnych (17 04 05) oraz kable przyłączeniowe. Materiał, z którego są wykonane panele miał zostać poddany ponownemu przetworzeniu (zakłada się ponowne przetworzenie krzemu) podobnie jak metale lub tworzywa sztuczne wchodzące w skład konstrukcji mocujących, części metalowe kabli oraz tworzywa stanowiące izolację.

Przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne miało być realizowane poza terenem obszarów chronionych w myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz poza obszarami Natura 2000. Autor raportu oddziaływania na środowisko wskazuje, że obecnie na terenie planowanej inwestycji różnorodność biologiczna z roku na rok wzrasta. Jednocześnie z uwagi na skład gatunków i siedlisk stwierdzonych na terenie przewidzianym pod realizację elektrowni fotowoltaicznej, nie przewiduje znaczącego wpływu na zmniejszenie bioróżnorodności, jednakże realizacja mogłaby prowadzić do zmian w strukturze gatunkowej organizmów. Ewentualne wykorzystanie przez nowe gatunki obszaru inwestycji, po jej realizacji mogłaby wiązać się z koniecznością kontroli terenu przez specjalistę przyrodnika przed rozpoczęciem prac demontażowych.

Przez badany teren przebiegają lokalne i ponadlokalne – regionalne korytarze ekologiczne i szlaki migracyjne zwierząt. Lokalne korytarze służą głównie do przemieszczania na żerowiska i miejsca odpoczynku oraz w okresie godowym ptaków, ssaków, płazów. Regionalny i ponadregionalny korytarz ekologiczny tworzą dolina rzeki Noteć, jeziora, przez które rzeka przepływa i przyległe do niej lasy, pola, łąki i nieużytki. Zespół ten wiąże cenne obszary przyrodnicze na przestrzeni wielu kilometrów. Według informacji zwartych w załączniku do raportu oddziaływania na środowisko nie przewiduje się by planowana inwestycja zmieniła przebieg korytarzy ekologicznych lub lokalnych i regionalnych szlaków migracyjnych.

Planowane zamierzenie znajduje się na terenie pozbawionym zadrzewień i zakrzewień, w związku z czym w jego obrębie nie planowało się usuwania drzew i krzewów.

Zgodnie z przedstawionym uzupełnieniem do raportu oddziaływania na środowisko, możliwość wystąpienia oddziaływania skumulowanego z planowaną inwestycją analizowano w oparciu o zamierzenia tego samego typu. W ocenie autora raportu brak jest możliwości kumulacji oddziaływań ze znajdującymi się w okolicy inwestycjami polegającymi na wydobywaniu kopaliny, z uwagi na różnice w charakterze inwestycji.

Położenie geograficzne i skala inwestycji wskazuje na brak występowania transgranicznego oddziaływania analizowanej inwestycji na środowisko.

Ponadto planowane zamierzenie nie należy do kategorii zakładu o zwiększonym ryzyku pojawienia się awarii przemysłowej, w myśl rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r, poz. 138).

Na ówczesnym etapie tutejszy Organ stwierdził, że zastosowanie zaproponowanych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko analizowanego przedsięwzięcia oraz uzupełnieniach, rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, nie zapewni wystarczającej ochrony środowiska przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji na etapie jej realizacji i eksploatacji.

Planowane przez Inwestora działania minimalizujące negatywne oddziaływanie inwestycji na środowisko, nie ograniczą wpływu na liczebność populacji i zniszczenie dogodnych siedlisk ptasich oraz nie zminimalizują ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza dla jednolitych części wód powierzchniowych. Jak wskazuje sam autor raportu oddziaływania na środowisko, realizacja planowanego przedsięwzięcia wiąże się z niekonwencjonalnymi rozwiązaniami technicznymi, a podjęcie takiej inwestycji jest innowacyjne w skali Polski i Europy. Ze względu na brak jakichkolwiek doświadczeń w analizowanym zagadnieniu, nie można się oprzeć na praktyce ani wynikach badań w tym zakresie. Zakładając nawet, że realizacja, eksploatacja oraz likwidacja planowanego przedsięwzięcia nie będzie powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, na podkreślenie zasługuje fakt, że zajęcie przez instalację kilkudziesięciohektarowej powierzchni zbiornika wodnego, znajdującego się w sprzyjającej dla ptactwa lokalizacji tj. w bezpośrednim sąsiedztwie naturalnych cieków i zbiorników wodnych, stwarza ryzyko utraty cennych siedlisk. Dodatkowo zacienienie znacznej powierzchni zbiornika nie pozostanie bez znaczenia dla środowiska wodnego.

Zaproponowane w raporcie oddziaływania na środowisko działania minimalizujące i kompensacyjne miały polegać na:

- zastosowaniu właściwej konfiguracji rozstawienia rzędów paneli fotowoltaicznych, celem ograniczenia możliwości tworzenia się przy chwiejnej równowadze atmosfery konwekcyjnych prądów wznoszących
- prowadzeniu prac na zbiorniku wodnym poza okresem lęgowym lub podczas okresu lęgowego pod nadzorem specjalisty ornitologa,
- zastosowaniu ogrodzenia umożliwiającego migrację drobnych organizmów,
- wykonaniu kompensacyjnych nasadzeń krzewów w ilości 200 sztuk po stronie północnej i zachodniej zbiornika,
- ograniczeniu powierzchni inwestycji do 62 ha na tafli zbiornika wodnego i zachowaniu wolnych pasów o szerokości 30 metrów wzdłuż linii brzegowej oraz wokół wysp w obszarze inwestycji,
- przeprowadzenie po zakończeniu budowy rocznego monitoringu ptaków wodno-błotnych na zbiorniku i w buforze 500 metrów,
- zastosowaniu bezwodnej technologii czyszczenia lub czystej wody zdemineralizowanej, ewentualnie z dodatkiem łagodnego, biodegradowalnego środka myjącego w celu wyeliminowania, bądź zminimalizowania zużycia wody,
- nieumieszczaniu na konstrukcji elektrowni reklam, w celu ograniczenia jej oddziaływania na krajobraz,

- zastosowaniu powłok antyrefleksyjnych również o właściwościach antyelektrostatycznych, co zminimalizuje konieczność czyszczenia powierzchni paneli,
- rezygnacji z budowy utwardzonych, w rozumieniu przepisów, dróg i placów wewnętrznych na terenie inwestycji.

W ocenie autora raportu, zaproponowane rozwiązania umożliwiają realizację inwestycji, w związku z czym brak jest przeciwwskazań do realizacji inwestycji. Stosując zasadę ostrożności, o której mowa w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r., Nr 90, poz. 864/2 z późn. zm.) oraz uwzględniając uwarunkowania przyrodnicze terenu, a w konsekwencji możliwość znacząco negatywnego oddziaływania na gatunki ptaków, powyższe założenia raportu oddziaływania na środowisko nie zostały uwzględnione przez organ właściwy do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, również z uwagi na wnioski wynikające z przedstawionej poniżej analizy, ukazującej negatywny wpływ planowanego przedsięwzięcia na stan populacji ptaków.

Wskazać należy, iż zgodnie z dołączoną do raportu oddziaływania na środowisko „Oceną potencjalnego oddziaływania na faunę i florę oraz obszary chronione, planowanego przedsięwzięcia pn. Budowa w Gminie Pakość, na terenie Żwirowni Wojdał, elektrowni fotowoltaicznej o mocy do 80 MW, składającej się z pływaków na powierzchni wody paneli fotowoltaicznych wraz z infrastrukturą towarzyszącą w tym przyłączami energetycznymi, stacjami transformatorowymi, rozdzielnicami SN/SN i stacją GPO oraz liniami WN przeprowadzoną na zlecenie Centralnej Grupy Energetycznej S.A. z siedzibą w Posadzie” na terenie planowanej inwestycji oraz w buforze 500 m wokół zbiornika, na którym planowane jest posadowienie paneli fotowoltaicznych, stwierdzono łącznie 24 228 ptaków należących do 87 gatunków. Cały teren badań wykorzystywany jest przez ptaki, jednakże największe znaczenie mają zbiorniki wodne w tym jezioro Mielno, rzeka Noteć oraz wszelkie sztuczne zbiorniki powyrobowiskowe. Sztuczny zbiornik, na którym planowana jest inwestycja, posiada atrakcyjne do lęgu wyspy i znaczną powierzchnię gwarantującą bezpieczeństwo ptakom przelotnym i zimującym, w związku z czym wykorzystują go jako miejsce odpoczynku i noclegu. Spośród wszystkich ptaków stwierdzonych na terenie badań, na omawianym sztucznym zbiorniku stwierdzono 20 091 osobników. Największe liczebności dotyczyły gęgawy *Anser fabalis* – 5 620 osobników, gęsi zbożowej *Anser fabalis* – 7 200 osobników, gęsi białoczelnej *Anser albifrons* – 5 215 osobników.

Zgodnie z instrukcją prac terenowych w ramach Monitoringu Noclegowisk Gęsi (MNG) prowadzonego przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, monitoring ten prowadzi się w zależności od powierzchni badawczej podczas 1 do 4 kontroli: po jednej kontroli w okresie migracji jesiennej – Monitoring Jesiennych Noclegowisk Gęsi (MJNG) i zimowania – Monitoring Zimowych Noclegowisk Gęsi (MZNG) oraz dwie kontrole w okresie migracji wiosennej – Monitoring Wiosennych Noclegowisk Gęsi (MWNG). Kontrole te prowadzone są na terenie wszystkich powierzchni w 3-dniowych okresach obejmujących piątek, sobotę i niedzielę z niewielkimi przesunięciami w uzasadnionych przypadkach. Terminy te w okresie badań przedstawionych w ww. opracowaniu przypadają następująco: MJNG – 15-17 listopada 2019 r., Monitoring Zimowych Noclegowisk Gęsi (MZNG) – 10-12 stycznia 2020 r., Monitoring Wiosennych Noclegowisk Gęsi (MWNG) – 6-8 marca 2020 r. (1 liczenie), 20-22 marca 2020 r. (2 liczenia).

Zgodnie z przedstawionymi w uzupełnieniu do raportu wynikami poszczególnych kontroli w ramach inwentaryzacji ornitologicznej, przeprowadzono m.in. następujące kontrole w terminach zbliżonych do metodyki Monitoringu Noclegowisk Gęsi: MJNG – 19 listopada 2019 r. (2600 osobników gęsi zbożowej, 1050 osobników gęsi białoczelnej), MZNG – 25 stycznia 2020 r. (289 osobników gęgawy, 99 osobników gęsi białoczelnej), MWNG 1 liczenie – 2 marca 2020 r. (577 osobników gęgawy, 550 osobników gęsi zbożowej, 660 osobników gęsi białoczelnej), MWNG 2 liczenia – 21 marca 2020 r. (498 osobników gęgawy, 1600 osobników gęsi zbożowej, 1100 osobników gęsi białoczelnej). Należy podkreślić, że w 2018 r. gęś zbożowa została rozdzielona na 2 gatunki, tj. gęś zbożową i gęś tundrową. W związku z łącznym potraktowaniem tych gatunków w ww. opracowaniu, w analizach uwzględnione zostały również łączne liczebności przytaczane

z danych literaturowych.

W opracowaniu: Chodkiewicz T., Chylarecki P., Sikora A., Wardecki Ł., Bobrek R., Neubauer G., Marchowski D., Dmoch A., Kuczyński L. 2019. Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013-2018: stan, zmiany, zagrożenia. Biuletyn Monitoringu Przyrody 20: 1–80, przedstawiono szacunkowe liczebności populacji migrujących i zimujących gęsi na podstawie wyników MNG, które są następujące: gęgawa (populacja przelotna – 11-35 tys. osobników, populacja zimująca – 5-9 tys. osobników), gęś białoczerna (populacja przelotna – 60-250 tys. osobników, populacja zimująca – 6-33 tys. osobników), gęś zbożowa i tundrowa (populacja przelotna – 180-300 tys. osobników, populacja zimująca – 70-230 tys. osobników).

Zgodnie z praktyką Unii Europejskiej potwierdzoną wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (np. wyrok z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie C-79/03) za oddziaływanie mające znaczący negatywny wpływ na osiągnięcie lub utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku należy uznać oddziaływanie na poziomie co najmniej 1% krajowej populacji danego gatunku.

Kryterium „1% populacji” (rozumiane jako liczebność populacji, a nie tylko śmiertelności osobników) jest powszechnie stosowane m.in. przy wyznaczaniu obszarów chronionych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r., poz. 1713 t.j.), podobne podejście stosowane jest np. przez Wielką Brytanię (stanowisko JNCC – Joined Nature Conservation Committee w Wlk Brytanii: JNCC.2002. National bird population estimates: approval procedures for statutory purposes. JNCC 02 P13).

Należy jednocześnie zwrócić uwagę, iż np. w wyroku w sprawie 252/85 Trybunał stwierdził, że aby zbadać czy spełniony jest warunek „małych ilości” nie trzeba brać pod uwagę liczb absolutnych, lecz raczej zachowanie całej danej populacji, a także zdolność reprodukcyjną danego gatunku (Burdecki i in. 2010). Tym samym należy uznać, iż próby określenia poziomów granicznych, powyżej których ubytek w populacji ptaków można uznać za znaczący, mają na celu umożliwienie Państwom Członkowskim stosowania rozwiązań zapewniających zachowanie populacji ptaków. Zatem należy brać je pod uwagę jako pewien sposób określania zakresu oddziaływania.

Braku danych naukowych odnoszących się do jakiegoś aspektu mogącego wpływać na ostateczną ocenę nie można traktować jako dowodu na brak zaistnienia negatywnego oddziaływania. Zniszczenie części lęgów bądź siedlisk/żerowisk danego gatunku również można odnosić do funkcjonowania części populacji (stosując jako punkt odniesienia 1% jej liczebności).

Nawiązując do powyższego można wskazać, dla przykładu, iż w 2008 r. na zlecenie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi zostało wykonane opracowanie odnośnie możliwości zaistnienia znaczącego negatywnego wpływu zalesień prowadzonych w ramach PROW w obszarze specjalnej ochrony ptaków PLB280009 Ostoja Warmińska na populacje bociana białego i orlika krzykliwego. W opracowaniu pt. „Ocena wpływu zalesień na gruntach prywatnych w OSOP „Ostoja Warmińska” na populacje orlika krzykliwego Aquila pomarina i bociana białego Ciconia ciconia” (Sikora i in. 2008), w celu określenia zakresu możliwych, potencjalnych oddziaływań zalesień zrealizowanych na powierzchni 1,5% obszaru na stan ochrony orlika krzykliwego i bociana białego w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Warmińska wyraźnie wskazano, że np. w przypadku orlika krzykliwego, niewielka redukcja zrealizowanej rozrodczości (prawdopodobieństwa sukcesu lęgu) w gniazdach eksponowanych na zalesienia w otoczeniu 1 km przekłada się na wysokie ryzyko utraty korzystnego stanu ochrony przez lokalną populację w perspektywie 30 lat. Na podstawie wniosków płynących z tej ekspertyzy, Komisja Europejska zaleciła Polsce przeprowadzenie kompensacji polegającej na powiększeniu przedmiotowego obszaru Natura 2000 z uwagi na możliwość zaistnienia znaczącego negatywnego wpływu na populacje obu gatunków, pomimo, iż możliwy wpływ nie dotyczył śmiertelności osobników dorosłych.

Podobnie podczas postępowania dotyczącego budowy mostu na rzece Wiśle koło Kwidzyna wraz z dojazdami w ciągu drogi krajowej nr 90, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku uznał, pomimo iż realizacja ww. inwestycji nie spowoduje fizycznego zniszczenia łąchy, na której gniazdowały rybitwy białoczelne i rzeczne, że kolonia łąkowa będzie zagrożona z uwagi na znaczną wrażliwość tych gatunków na hałas i możliwe jest odstraszenie ptaków z dogodnego dla nich terenu łąkowego. Z uwagi na liczebność populacji w obszarze (w przypadku rybitwy białoczelnej - 30 par) uznano, że zniszczenie miejsc łąkowych w rejonie mostu może mieć skutki w zakresie rozrodczości populacji rybitw, pomimo, iż w samym obszarze znajduje się znaczna liczba łąch i piaszczystych wysp. W związku powyższym zaplanowano działania kompensujące, pomimo iż wpływ zamierzenia nie odnosił się do śmiertelności osobników dorosłych.

W związku z powyższym, celem określenia skali oddziaływania przedsięwzięcia na przelotne i migrujące populacje gęsi (gęgawa, zbożowa, białoczelna) wykorzystujące teren zadania jako noclegowisko, dokonano obliczenia, na podstawie przedstawionych powyżej danych, jaki procent populacji krajowej danego gatunku zostanie objęty oddziaływaniem. Jako wartość graniczną przyjęto 1% populacji krajowej poszczególnych gatunków.

Na podstawie powyższych obliczeń ustalono, że w przypadku realizacji przedmiotowej inwestycji, zniszczeniu ulegnie noclegowisko wykorzystywane przez następujące liczebności poszczególnych gatunków:

- 1) gęś zbożowa: 0,87-1,44% krajowej populacji przelotnej przy maksymalnej stwierdzonej liczebności 2600 osobników na terenie inwestycji,
- 2) gęś białoczelna: 0,42-1,83% krajowej populacji przelotnej przy maksymalnej stwierdzonej liczebności 1050 osobników na terenie inwestycji, 0,3-1,65% krajowej populacji zimującej przy maksymalnej stwierdzonej liczebności 99 osobników na terenie zamierzenia,
- 3) gęgawa: 1,65-5,25% krajowej populacji przelotnej przy maksymalnej stwierdzonej liczebności 577 osobników na terenie inwestycji oraz 3,21-5,78% krajowej populacji zimującej przy maksymalnej stwierdzonej liczebności 289 osobników na terenie przedsięwzięcia.

Realizacja inwestycji poprzez montaż modułów fotowoltaicznych na zbiorniku wykorzystywanym przez gęsi jako noclegowisko uniemożliwi dalsze jego wykorzystywanie przez te gatunki ptaków, a co za tym idzie, spowoduje zniszczenie siedlisk będących ich obszarem odpoczynku lub migracji.

Zakres potencjalnego oddziaływania zamierzenia polegającego na budowie pływającej farmy fotowoltaicznej o mocy do 80 MW na terenie Żwirowni Wojdał, gmina Pakość, może przekroczyć 1% krajowych populacji przelotnych gęsi zbożowej, gęsi białoczelnej i gęgawy oraz krajowych populacji zimujących gęsi białoczelnej i gęgawy.

Organ właściwy do wydania rozstrzygnięcia w sprawie nie uwzględnił również uzgodnień, przedstawionych przez autora raportu, dotyczących braku znaczącego wpływu zacienienia wód panelami fotowoltaicznymi na potencjał ekologiczny zbiornika wodnego, na którym mają zostać posadowione. Zdaniem autora raportu panele zostaną zamontowane kilkadziesiąt centymetrów nad wodą, w odległościach między rzędami zapewniających efektywne funkcjonowanie instalacji oraz umożliwiające w znacznej części kontakt promieni słonecznych z taflą wody. Zbiornik wodny, na którym planowany jest montaż paneli fotowoltaicznych, posiada obszar około 100 ha. W związku z realizacją inwestycji planuje się umieszczenie pływających paneli fotowoltaicznych na powierzchni wody zajmującej 62 ha, co w ocenie tut. Organu nie pozostanie obojętne dla realizacji celów środowiskowych zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Zgodnie z art. 81 ust 2 i 3 ustawy o ochronie środowiska organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r.

o ochronie przyrody oraz jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1.

Powyższe analizy oraz zgromadzona dokumentacja nie wykazały jednoznacznie, iż planowana inwestycja nie będzie w żaden sposób negatywnie oddziaływać na populacje zwierząt bytujących na terenie objętym inwestycją oraz terenach sąsiednich oraz na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. Uznano, że odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w oparciu o ustalony stan faktyczny sprawy, przyczyni się do zabezpieczenia środowiska, krajobrazu oraz mieszkańców, przed ewentualnym negatywnym oddziaływaniem inwestycji.

O wydanej decyzji odmownej strony zostały poinformowane zawiadomieniem z dnia 6 kwietnia 2021 r. znak: KIO.6220.16.2019.PG. W trakcie trwania terminu na składanie odwołań, Wnioskodawca pismem z dnia 20 kwietnia 2021 r. (data wpływu do tut. Organu: 23 kwietnia 2021 r.) odwołał się od decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań oraz wniósł zażalenie na postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 grudnia 2020 r., znak: WOO.4241.153.2020.HN.3, odmawiającego uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. Wnioskodawca w swoim odwołaniu wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i określenie środowiskowych uwarunkowań lub przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia jednocześnie przedstawiając następujące zarzuty:

- naruszenie art. 124 § 2 Kpa poprzez niewskazanie podstaw faktycznych i prawnych dla odmowy uzgodnienia warunków realizacji inwestycji,
- naruszenie art. 7 Kpa poprzez dokonanie błędnych ustaleń oraz art. 12 § 1 Kpa poprzez nieuzasadnione skomplikowanie postępowania,
- art. 77 ust. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez brak porozumienia z organami, których uzgodnienia są ze sobą sprzeczne.

W uzasadnieniu odwołania Wnioskodawca wskazał, iż oparcie przez tut. Organ treści uzasadnienia decyzji wyłącznie o treść uzasadnienia postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy nie daje możliwości stwierdzenia, na jakich argumentach Organ oparł decyzję odmowną. Wątpliwości Wnioskodawcy wzbudziło przede wszystkim oparcie kluczowego dla rozstrzygnięcia, postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wyłącznie o polemikę z ustaleniami dokonanymi przez specjalistę przyrodnika w ocenie przyrodniczej inwestycji, w związku z czym zdaniem Wnioskodawcy w oparciu o przedstawioną w uzasadnieniu odwołania szczegółową argumentację wskazano, że postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska nie może stanowić wiarygodnego materiału uzasadniającego odmowę uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. Wskazano ponadto, że błędne merytorycznie i doprowadzające do błędnych wniosków jest wykorzystanie i zinterpretowanie, jako wyników Monitoringu Noclegowisk GIOŚ, wyników oceny, która była prowadzona przez autora oceny we wskazanym czasie i miejscu w oparciu o zupełnie inną metodykę. Manipulacja wynikami określonych badań polecająca na dostosowaniu ich do zupełnie nieuprawnionych tez w oparciu o nieuprawnioną i niepasującą do tych wyników instrukcję MNG jest w ocenie Wnioskodawcy nadużyciem i naruszeniem dóbr autora oceny i prowadzi do nieprawdziwych wniosków. Zarzucono także brak odniesienia się do treści postanowienia Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Inowrocławiu. Ponadto w ocenie Wnioskodawcy niedopuszczalne jest opieranie decyzji odmownej powołując się na zasadę ostrożności. Zwrócono także uwagę, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w uzasadnieniu postanowienia oraz tut. Organ w podstawach prawnych oparł odmowę o art. 81 ust. 2 oraz ust. 3 uouioś, które to przepisy odnoszą się do podstawy odmowy w postaci znacząco negatywnego wpływu

na Obszar Natura 2000. Z kolei art. 81 ust 3 ww. ustawy odnoszący się do kwestii negatywnego wpływu na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych wskazanych w ustawie Prawo wodne, zdaniem Wnioskodawcy nie może mieć zastosowania z uwagi na pozytywne stanowisko organu wyspecjalizowanego. Dodatkowo Wnioskodawca wskazał, że tu. Organ zgodnie z art. 77 ust. 9 uouioś, ma obowiązek rozstrzygnięcia sprzeczności po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były sprzeczne, a w treści decyzji odmownej brak jest informacji dotyczących obligatoryjnego porozumienia.

Dodatkowo pismem z dnia 23 kwietnia 2021 r. (data wpływu do tut. Urzędu: 26 kwietnia 2021 r.) Wnioskodawca doprecyzował, że wnosi o uchylenie zaskarżonych rozstrzygnięć tj. zarówno decyzji Burmistrza Pakości jak i postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2021 r. znak: KIO.6220.16.2019.PG przesłano odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy. Tego samego dnia, poprzez publiczne obwieszczenie, poinformowano strony o wniesieniu odwołania od decyzji.

Zawiadomieniem z dnia 28 maja 2021 r. (data wpływu: 10 czerwca 2021 r.) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy poinformowało o wydłużeniu terminu rozpoznania odwołania do dnia 30 czerwca 2021 r. Zawiadomienie zostało zamieszczone na tablicy UM w Pakości w dniach od 11 czerwca 2021 r. do 30 czerwca 2021 r.

Decyzją z dnia 30 czerwca 2021 r., sygn. SKO-4220/19/21 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Informacja o wydanej decyzji została zamieszczona na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Pakości w dniach od 12 lipca 2021 r. do 27 lipca 2021 r.

Organ odwoławczy uznał, że zasady na gruncie postępowania prowadzonego przez tut. Organ nie zostały zrealizowane wskazując, że zgodnie z art. 107 par 1. Kpa decyzja powinna zawierać m.in. powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa, które polega na podaniu treści tych przepisów. Natomiast wyjaśnienie podstawy prawnej polegać powinno na wykładni przepisów stanowiących podstawę prawną do rozstrzygnięcia zawartego w decyzji. Samorządowe Kolegium Odwoławcze wskazało, że organ pierwszej instancji ograniczył się do powtórzenia treści uzasadnienia zawartego w postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 grudnia 2020 r. Nie wyjaśnił, które dowody pozwoliły na poparcie takiego rozstrzygnięcia, a jednocześnie pominął całkowicie odmienną opinię Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Inowrocławiu. Dodatkowo Organ odwoławczy podzielił zarzut, że Burmistrz Pakości powinien przed wydaniem decyzji zastosować art. 77 ust. 9 uouioś, mówiący o rozstrzygnięciu sprzeczności między uzgodnieniami organów, o których mowa w ust. 1 ww. przepisu. W sytuacji zaś gdy organ I instancji uznał, iż opinie te nie są ze sobą sprzeczne winien również się do tego szczegółowo odnieść w uzasadnieniu decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze uznało, że wydanie decyzji kasatoryjnej w niniejszej sprawie jest uzasadnione koniecznością przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w znacznej części, na zasadzie art. 138 par 2 Kpa. Skład orzekający podkreślił, że ponieważ wyłącznie prawidłowo ustalony stan faktyczny otwiera drogę do orzekania w formie decyzji, decyzja podlega uchyleniu jako naruszająca przepisy art. 7, art. 8 § 1, art. 77 § 1, art. 80 Kpa w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy, uzasadniały uchylenie zaskarżonej decyzji w całości przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W konsekwencji biorąc pod uwagę powyżej wskazane uchybienia stwierdzono, że przedwczesne byłoby rozstrzygnięcie, co do postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 grudnia 2020 r. Wskazano, że rolą Burmistrza Pakości w ponownie przeprowadzonym przedsięwzięciu będzie podjęcie niezbędnych czynności, także w oparciu o wnioski złożone przez strony postępowania celem

ustalenia czy istnieją przesłanki do wydania decyzji odmawiającej wydania środowiskowych uwarunkowań wnioskowanego przedsięwzięcia. Powyższym ustaleniom organ pierwszej instancji winien dać wyraz w uzasadnieniu decyzji, które powinno odpowiadać wymogom art. 107 § 1 i 3 Kpa, tak aby możliwa była jej kontrola przez organ odwoławczy.

Pismem z dnia 3 sierpnia 2021 r. (data wpływu: 9 sierpnia 2021 r.) Wnioskodawca złożył dodatkowe wyjaśnienie do raportu, w którym analizuje i ocenia przesłanki merytoryczne zawarte w uzasadnieniu decyzji odmownej oraz w postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 22 grudnia 2020 r., podnosi kwestię obranej metodyki liczenia populacji ptactwa na terenie przyszłej inwestycji, a także odnosi się do kwestii ustalenia wpływu na gospodarkę wodną. Wnioskodawca wskazuje na obranie przez organ uzgadniający błędnej metodyki badań ornitologicznych, powiązanej z podjętym założeniem o występowaniu na terenie przedsięwzięcia noclegowiska gęsi. Dodatkowo konfrontuje wyniki badań przyrodniczych, przeprowadzonych w ramach raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, z uzasadnieniem postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, wskazując na przytaczanie przez organ uzgadniający niezrozumiałych i nieadekwatnych argumentów, nadinterpretację danych, manipulację wynikami oraz opieranie odmowy na zasadzie ostrożności. Jednocześnie Wnioskodawca zaznaczył, że organem specjalistycznym do odniesienia się do ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w ustawie Prawo wodne, jest Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.

Pismem z dnia 5 sierpnia 2021 r. (data wpływu: 12 sierpnia 2021 r.), sygn. SKO-4220/19/21 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy poinformowało o wniesieniu przez Wnioskodawcę skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy na decyzję z dnia 30 czerwca 2021 r., sygn. SKO-4220/19/21. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 21 października 2021 r. sygn.: II SA/Bd 1010/21 oddalił wniesiony sprzeciw, dzięki czemu ustąpiły przesłanki do kontynuowania ponownego rozpatrywania sprawy przez tut. Organ.

Burmistrz Pakości realizując wytyczne Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy wskazane w decyzji z dnia 30 czerwca 2021 r. sygn. SKO-4220/19/21 uchylającej decyzję odmowną, rozpoczął ponowne prowadzenie sprawy o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z przesłanymi dnia 9 sierpnia 2021 r. przez Wnioskodawcę wyjaśnieniami do raportu oddziaływania na środowisko, pismem z dnia 16 sierpnia 2021 r. znak: KIO.622016.2019.PG wystąpiono do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy oraz Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu odniesienie się do wyjaśnień i ponowne uzgodnienie raportu.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy tut. Organ nie wystąpił do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Bydgoszczy z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia, gdyż organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu zawiadomieniem z dnia 15 września 2021 r. (data wpływu: 20 września 2021 r.) znak: BD.ZZŚ.1.4360.19.2020.DG oraz Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy zawiadomieniem z dnia 21 września 2021 r. (data wpływu), znak: WOO.4221.155.2021.HN przedłużyli termin na wydanie postanowień uzgadniających odpowiednio do 15 października oraz 1 października 2021 r.

Postanowieniem z dnia 21 września 2021 r. (data wpływu) znak: WOO.4221.172.2021.HN.2 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy po raz kolejny odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. Natomiast Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 14 października 2021 r. (data wpływu), znak: BD.ZZŚ.1.4360.19.2020.DG ponownie uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia wskazując jednocześnie warunki jego realizacji. Oba organy w uzasadnieniach swoich postanowieniach zastosowały niezmienione argumenty, względem uzgodnień wydanych na wcześniejszym etapie postępowania.

W uzgodnieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy nie znalazło się bezpośrednio odniesienie do argumentacji użytej przez Wnioskodawcę piśmie z dnia 3 sierpnia 2021 r.

Z uwagi na wydanie odmowy uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, czyli stanowiska odmiennego względem uzgodnienia Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Inowrocławiu, Burmistrz Pakości realizując wytyczne Samorządowego kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy wskazane w decyzji z dnia 30 czerwca 2021 r. sygn.. SKO-4220/19/21 uchylającej decyzję odmowną, postanowił o podjęciu kroków zmierzających do skonfrontowania ze sobą sprzecznych uzgodnień ww. organów.

W myśl art. 77 ust 9 uouis, w przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1, są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Do porozumienia nie stosuje się przepisu art. 106 Kpa.

Jednocześnie w tym miejscu należy zaznaczyć, że kwestia rozstrzygnięcia sprzecznych stanowisk w toku postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest jednym z najmniej precyzyjnych zagadnień określonych w ustawie uouis. Artykuł 77 ust. 9 uouis nie uściśla w jakiej formie rozstrzygnięcie sprzeczności pomiędzy uzgodnieniami organów ma się odbywać. Wskazuje jedynie, że rozstrzygnięcie powinno zostać uwzględnione w decyzji kończącej postępowanie. Dodatkowo brak jest orzecznictwa sądów administracyjnych odnoszącego się do interpretacji przedmiotowego przepisu, mogącego stanowić wskazówkę do rozpatrzenia niniejszej sprawy.

W związku z powyższym, w celu uzyskania porozumienia z organami uzgadniającymi w sprawie rozstrzygnięcia sprzecznych zapisów zawartych w ich postanowieniach, tut. Organ wystąpił pismem z dnia 17 listopada 2021 r., znak: KIO.6220.16.2019.PG do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy oraz Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu o wzajemne ustosunkowanie się do przeciwnego stanowiska, ze szczególnym podkreśleniem oceny ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Burmistrz Pakości jednocześnie zaznaczył, że prośba o zajęcie stanowiska wystosowana została w celu rozstrzygnięcia sprzeczności przez organ prowadzący postępowanie. Do pism dołączono odpowiednio kserokopie uzgodnień. Analizę i ocenę otrzymanych odpowiedzi zamieszczono poniżej.

Pismem z dnia 4 lutego 2022 r. (data wpływu), znak: BD.ZZŚ.1.4360.19.2020.DG, Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu przedstawił stanowisko, którego treść w całości zamieszczono poniżej.

W postanowieniu znak BD.ZZŚ.1.4360.19.2020.DG z dnia 14 października 2021 r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Inowrocławiu (dalej jako Dyrektor ZZ w Inowrocławiu) uzgodnił warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia na podstawie posiadanego materiału dowodowego. W niniejszym postanowieniu organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej – tj. Dyrektor ZZ w Inowrocławiu przy założeniu realizacji określonych w sentencji postanowienia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia, mających na celu ograniczyć negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie jego realizacji i eksploatacji (lub likwidacji) stwierdził brak możliwości znaczącego oddziaływania na pozostające w zasięgu oddziaływania jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych oraz nie stwierdził znaczącego potencjalnie negatywnego oddziaływania inwestycji, stwarzającego zagrożenie dla realizacji celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. 2021 poz. 2233 t.j.), a określonych dla tych części wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967), które mogłyby być podstawą do odmowy uzgodnienia realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

W przeciwieństwie do stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony środowiska w Bydgoszczy, jako największe zagrożenie dla środowiska gruntowo – wodnego Dyrektor ZZ w Inowrocławiu wskazał stacje transformatorowe. Dla całej inwestycji przewiduje się do 32 stacji kontenerowych, wyposażonych w transformatory suche bądź olejowe wyposażone w wanny odbierające olej w razie awarii. W punkcie 2.3. postanowienia znak: BD.ZZŚ.1.4360.19.2020.DG określono konieczność zainstalowania transformatorów bezolejowych (suchych) w przypadku zastosowania stacji transformatorowych pływających na powierzchni zbiornika wodnego, które zagwarantują brak możliwości zanieczyszczenia wód i środowiska wodnego. Także w związku z lokalizacją terenu inwestycji na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy Prawo wodne określono konieczność zastosowania transformatorów bezolejowych w stacjach kontenerowych lub zastosowanie innych dostępnych rozwiązań eliminujących możliwość zanieczyszczenia wód (powodziowych) w przypadku wystąpienia zagrożenia powodzią. Ponadto właściwy organ wód polskich, w drodze decyzji dodatkowo dokonuje zwolnienia od zakazu gromadzenia na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody oraz prowadzenia przetwarzania odpadów, w szczególności ich składowania, w trybie art. 77 ust. 3 ustawy Prawo wodne. Dodatkowo lokalizowanie na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wymaga także uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, na podstawie art. 390 ust. 1 ustawy Prawo wodne. W przypadku konieczności zastosowania transformatorów olejowych w stacji elektroenergetycznej stanowiska transformatorowe wyposażone zostaną w szczelne misy olejowe o pojemności ponad 100 % oleju, a odprowadzenia wód opadowych i roztopowych do odbiornika realizowane będzie poprzez separator substancji ropopochodnych. Elementy pływające na powierzchni paneli wykonane zostaną wg raportu o oddziaływaniu na środowisko z materiałów niemających wpływu na stan chemiczny wód – odpornych na działanie wody i warunków atmosferycznych. W punkcie 2.7. postanowienia znak: BD.ZZŚ.1.4360.19.2020.DG określono konieczność mycia paneli (w przypadku wystąpienia takiej konieczności) z wykorzystaniem czystej wody lub z zastosowaniem biodegradowalnych detergentów, które nie mogą pogorszyć stanu chemicznego jednolitych części wód. Inwestor nie określił konkretnego środka czyszczącego, załączając jednocześnie kartę charakterystyki przykładowego środka myjącego, opartego o etoksylované alkohole o nr CAS 68439-46-3, które wg Europejskiej Agencji Chemikaliów zostały sklasyfikowane jako łatwo ulegające biodegradacji. Należy także odnotować, iż zbiornik wodny, na którym planowane jest przedsięwzięcie jest zbiornikiem pochodzenia sztucznego – przemysłowym zbiornikiem pokopalnianym – i wg posiadanych danych nie wyznacza bezpośrednio jednolitej części wód powierzchniowych (jeziornych), ponadto przez ten zbiornik nie przepływa jednolita część wód powierzchniowych (rzeczna).

Jednocześnie Dyrektor ZZ w Inowrocławiu podkreślił, że w aktualnym stanie prawnym możliwy negatywny wpływ tego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, analizuje i stwierdza organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej.

Z uwagi na nieotrzymanie odpowiedzi od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, na pismo z dnia 17 listopada 2021 r., pismem z dnia 25 marca 2022 r., znak: KIO.6220.16.2019.PG tut. Organ ponowił prośbę o ustosunkowanie się do przeciwnego stanowiska Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy pismem z dnia 26 kwietnia 2022 r. (data wpływu), znak: WOO.400.19.2022.HN przedłużył termin załatwienia sprawy. Następnie pismem z dnia 28 kwietnia 2022 r. (data wpływu), znak: WOO.400.19.2022.HN.2, przedstawił swoje stanowisko, które w całości przedstawiono poniżej.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w uzasadnieniach postanowień odmawiających uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z dnia 22 grudnia 2020 r. znak:

Woo.4221.153.2020.HN.3 oraz z dnia 21 września 2021 r. znak: WOO.4221.172.2021.HN.2 swoją odmową uzgodnienia/uzgodnieniem odmownym, wskazał iż zakres przedsięwzięcia oraz lokalizacja wpływają na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, zatem mając na względzie zapisy art. 81 ust. 3 ustawy uouiś, stwierdził konieczność odmowy realizacji przedsięwzięcia. W uzasadnieniu do raportu wskazano następujący zapis: „umieszczenie paneli nad taflą wody nie spowoduje, że zbiornik zostanie pozbawiony światła, a jedynie nastąpi jego częściowe ograniczenie (...) Częściowe zacienienie zbiornika, skutkujące miejscowym obniżeniem temperatury wody może spowodować poprawę warunków tlenowych”. Tymczasem w raporcie wskazano (np. na str. 7), że: „W przypadku realizacji elektrowni w maksymalnej mocy przewiduje się zajęcie całej wskazanej w załączniku nr 1 powierzchni”. A dalej, na str. 17 raportu: „W przedmiotowym przypadku Inwestor do celów postępowania środowiskowego zakłada możliwość realizacji elektrowni na całej powierzchni wskazanej w załączniku graficznym (czyli do 62 ha)”.

Następnie organ uzgadniający wskazuje, że celem zamierzenia jest wychwytywanie i pochłanianie energii słonecznej, zatem zbiornik znajdujący się pod panelami zostanie pozbawiony światła, co z przyczyn naturalnych wpłynie na zmniejszenie natlenienia, ilości roślin w jeziorze, a w konsekwencji zanik środowiska biotycznego. Promieniowanie słoneczne jest niezbędnym elementem do produkcji tlenu w procesie fotosyntezy. Odpowiednia ilość światła docierająca do wody gwarantuje stabilną fotosyntezę. Źródłem tlenu w wodzie jest powietrze atmosferyczne oraz fotosynteza. Przenikanie tlenu z atmosfery zachodzi tylko na powierzchni styku obu ośrodków. Również przez wody stojące przenika znacznie mniej tlenu niż wody falujące (zwiększenie powierzchni dyfuzji). Ilość rozpuszczonego tlenu w wodzie ściśle zależy od ciśnienia oraz temperatury (ze wzrostem temperatury ilość rozpuszczonego tlenu maleje). W przypadku fotosyntezy ilość wydzielanego tlenu przez rośliny jest proporcjonalna do ich zdolności do przemiany dwutlenku węgla oraz wody na związki potrzebne do własnych celów (do tzw. zdolności asymilacji).

W związku z powyższym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy stwierdził, że realizacja zadania może realnie zagrażać stworzonemu obecnie środowisku życia i wpłynąć na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza dla jednolitych części wód powierzchniowych, jednocześnie wskazując, że uzasadnienie faktyczne zawarte w ww. postanowieniu szczegółowo przedstawiało argumenty przemawiające za koniecznością udzielenia odmowy w przedmiotowej sprawie. Występowanie okoliczności, iż nadal funkcjonującą podstawą prawną jest art. 81 ust. 3 uouiś oraz nie nastąpiła zmiana wniosku Inwestora dotycząca zakresu przedsięwzięcia, czy wariantu inwestycji, a także użycie argumentów merytorycznych zawartych w ww. postanowieniu, uzasadnia stanowisko organu uzgadniającego, który uznał brak podstaw do jego zmiany.

Dodatkowo Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy nadmienił, że Burmistrz Pakości nie wystąpił równoległe z pismem o ustosunkowanie się przez Dyrektora ZZ w Inowrocławiu do jego uzgodnienia, co nie ma uzasadnienia w rzeczywistości, gdyż takowe zostało przesłane równocześnie, analogicznym pismem do obu organów uzgadniających.

Burmistrz Pakości po porozumieniu z organami uzgadniającymi w sprawie odmiennych uzgodnień akceptuje słuszną argumentację Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu, jako organu właściwego do oceny wodnoprawnej, jednakże stwierdza, że nie może w niniejszej decyzji uwzględnić warunków określonych w postanowieniu z dnia 14 października 2021 r., znak: BD.ZZŚ.1.4360.19.2020.DG, z uwagi na związanie stanowiska organu wydającego decyzję z postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy odmawiającym uzgodnienia dnia 21 września 2021 r., znak: WOO.4221.172.2021.HN.2, co tutaj organ argumentuje poniżej.

Przeprowadzając analizę warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia Burmistrz Pakości uwzględnił zapisy art. 80 ust. 1 pkt 1 ustawy uouiś mówiącego, że jeżeli była przeprowadzona ocena

oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

1. wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
2. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
3. wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
4. wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Zasadniczą kwestią wpływającą na wydanie niniejszej decyzji odmownej było odmówienie przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy wydania warunków środowiskowych dla planowanej inwestycji.

Przepis art. 77 ust. 1 uouii wprowadził wyraźne rozróżnienie pomiędzy uzgodnieniem, a opinią organu współdziałającego w wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Istotne jest rozróżnienie mocy wiążącej opinii i uzgodnienia dla postępowania głównego. W tej materii już wielokrotnie wypowiedziały się sądy administracyjne wskazując, że „uzgodnienie, w przeciwieństwie do opinii, jest formą o znaczeniu stanowczym, bowiem wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym. Treść stanowiska zajętego przez organ uzgadniający może przesądzić o treści decyzji, która wydawana jest po uzgodnieniu przez organ decydujący. Postępowanie uzgodnieniowe ma wprawdzie charakter akcesoryjny i jest częścią szeroko rozumianego postępowania w sprawie głównej, to jego wynik jest wiążący dla organu prowadzącego postępowanie główne i nie może być przez ten organ samodzielnie weryfikowany nawet wówczas, gdy postępowanie, w którym wydano postanowienie uzgodnieniowe, obarczone jest wadami proceduralnymi.” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 20 października 2011 r. sygn.: II SA/Łd 810/11, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 28 lutego 2018 r. II SA/Ke 878/17).

„Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się w niemożności wydania decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia w decyzji pozytywnej warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający.” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 20 lutego 2014 r. IV SA/Po 1214/13).

Niezaskarżalne postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy odmawiające wydania warunków środowiskowych dla planowanej inwestycji w istotny sposób wpływa na niniejszą decyzję, gdyż „wobec faktu, że organ pierwszoinstancyjny wydający rozstrzygnięcie w postępowaniu głównym jako związany tym postanowieniem, nie może go oceniać, to oczywistym jest, że do jego kontroli uprawnionym jest organ nadrzędny, rozpoznający odwołanie od decyzji głównej” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 maja 2014 r. VIII SA/Wa 549/14).

W obliczu powyższych argumentów tut. Organ zobowiązany jest do wydania decyzji odmownej. Wydanie rozstrzygnięcia zgodnie z terminami określonymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie było możliwe z uwagi na konieczność zebrania pełnego materiału dowodowego oraz skomplikowany charakter sprawy, o czym Burmistrz Pakości każdorazowo informował poprzez publicznie dostępne zawiadomienia z dnia 15 listopada 2021 r., 28 stycznia 2022 r., 15 marca 2022 r., 28 kwietnia 2022 r., 24 maja 2022 r. oraz 31 maja 2022 r.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko organem właściwym do wydania niniejszej decyzji jest Burmistrz Pakości.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem tutejszego organu w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego¹. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.
3. Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wówczas, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy².

Uiszczono opłatę skarbową w wysokości 205,00 zł za wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zgodnie z częścią I pkt 45 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 1923 z późn. zm.).

Otrzymują:

1. Centralna Grupa Energetyczna S.A.
ul. Reymonta 23, 62-530 Posada
2. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz
2. Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu
ul. Królowej Jadwigi 20, 88-100 Inowrocław
3. Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Bydgoszczy
ul. Kujawska 4, 85-031 Bydgoszcz
4. Urząd Miejski w Barcinie
ul. Artylerzystów 9, 88-170 Barcin

Osoba prowadząca: Paulina Gad

¹ Zob. art. 127a k.p.a.

² Zob. art. 136 § 2 i 3 k.p.a.